

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

M. ELION, C. J. BOUTEN, W. BADON GHLIBEN, MEJ. G. F. M. J. VAN GELDER,
M. CH. G. DE BRUYN, A. J. ODINOT, P. K. VAN MEURS.

VAST MEDEWERKER VOOR DE RUBRIEK MUZIEK: C. C. J. DE L'ESPINASSE.

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

18e JAARGANG.

No. 24.

VRIJDAG

24 MAART 1916

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS f 3,50, BIJ VOORUITBETALING f 3,— PER JAAR. DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER. DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 10 CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

68STE DIES-NATALIS VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS

1848

1916

Inhoud.

De 68ste Diës van het Delftsch Studenten-Corps.

Delftsch Studenten-Corps.

Rede, uitgesproken door den Vice-President van den Senaat van het D. S. C., den heer J. J. Rutgers, bij gelegenheid van den 68sten Diës Natalis.
Studenten Caroussel-Vereeniging.

Delftsche Studenten-Bond.

Bestuursamenstelling.
Rede, uitgesproken door den heer J. G. Eckenhausen, Voorzitter van den Delftschen Studenten-Bond, ter gelegenheid van de Bestuursoverdracht.
Rede, gehouden door den heer C. G. J. Vreedenburg, bij de aanvaarding van het Voorzitterschap van den D. S. B. Samenstelling Commissiën.
D. S. D. C. „Logika”, door Gr.

Gedachten en Gedichten.

Jong geluk, door Go v. W.

Muziek.

Concert gegeven door Dr. Max Reger (piano) en Adolf Busch (viool), door C.

Vereenigingsleven.

Cursus Dirk Coster.
R. K. Studentenvereeniging „Sanctus Virgilius”.
Lezing „Leeghwater”.

Vragenbus.

Technische Hoogeschool.

Afdéeling der Bouwkunde.

Mededeelingen.

Technologisch Gezelschap.
Civiel- en Bouwkundig Studenten-Gezelsch. „Practische Studie”.

Correspondentie.

Agenda.

De 68ste Diës van het Delftsch Studenten-Corps.

Ietwat achteraf, als weggeschrokken voor de rumoerige drukte van de gracht, ligt rustig en vredig het redactie-bureau van het Studenten-Weekblad. Evenals de geluiden van buiten, door de lange gang gedempt, slechts vaag tot die omgeving doordringen, zoo bereiken de drukke uitingen van het studentenleven, als gezuiverd van alle wangeluiden, het luisterend oor der redacteuren.

En zoo kwam 't ook dat zij merkten dat een ongewone drukte en vrolijkheid in de wereld om hen heerschte, en vernamen dat zij, die geschaard waren onder de vanen van het Delftsch Studenten-Corps, feest vierden omdat hun geliefde vereeniging weer een jaar ouder geworden was.

Toen kwam ook vreugde in de harten der redacteuren omdat ook zij meevoelen konden voor de beteekenis, die in dit feit gelegen is. Daar de redactiekamer ver gelegen is van elke partij-strijd en zij dus met recht neutraal gebied kan worden genoemd, meenden de redacteuren toch dat zij zich niet schuldig zouden maken aan 't doen blijken van een voorkeur, indien zij deze blijdschap ook gingen uiten.

Daarom wenscht de redactie van het Studenten-Weekblad den acht-en-zestig-jarigen een lang en glorieus leven toe. Dat het Delftsch Studenten-Corps steeds moge bloeien.

DE REDACTIE.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

REDE UITGESPROKEN DOOR DEN VICE-PRESIDENT VAN DEN SENAAT VAN HET D.S.C.

DEN HEER J. J. RUTGERS,

BIJ GELEGENHEID VAN DEN 68STEN DIËS-NATALIS,
:: OP DONDERDAG 23 MAART 1916. ::

Mijne Heeren,

Leden van het Delftsch Studenten-Corps

De zandlooper is gekeerd! en in een feestoes die eenige oogenblikken alle andere gevoelens verdringt en in een jubel die alles, alles overdrukt willen we 't vieren dat ons Corps weer een jaar ouder is geworden, dat we op den langen weg dien we betreden de 68ste mijlpaal hebben bereikt. Maar even nog, voor dat gij U zult laten meeslepen door de nu reeds rondzwevende behoefte geen twee steenen op elkaar te laten staan, verzoek ik Uw aandacht, verzoek ik Uw eerbied voor den grijsaard dien we hier achterlaten.

Voordat we zullen gevoerd worden door de spruit die zooveel onder sonore klanken in 't donker geboren werd, wil ik hem schilderen waarvan we thans het gheele leven kunnen overzien. Het is wel onzen plicht hem dezen laatsten blik te schenken.

Ik moet beginnen met de droevige mededeelingen die helaas ook aan dit overzicht niet kunnen ontbreken. Twee maanden kort na elkaar werd het Corps in rouw gedompeld. Eenige dagen voor de inauguratie van de candidaat-leden moest de Senaat tegenwoordig zijn bij de begrafenis van Prof. C. J. van Loon, m.i., en enkele weken later hadden wij een tweede verlies te betreuren, dat van Mr. L. H. W. Regout, lid van het College van Curatoren van de Technische Hoogeschool.

In Juni vierde het Leidsch Studenten-Corps een drie-daagsch feest ter gelegenheid van het 340-jarig bestaan der Leidsche Hoogeschool. Het Delftsch Studenten-Corps werd daar door den Senaat vertegenwoordigd, wien een hartelijke ontvangst ten deel viel. Door de Senaten, die gedurende eenige dagen de grootste gastvrijheid genoten hadden, werd na afloop aan 't Collegium een contra-diner aangeboden.

Het Delftsch Studenten Vrijwilligers-Korps, werd 11 September opgeheven en ingelijfd bij de landstormafdeeling Zuid-Holland West. Vele deelnemers waren toen reeds als landstormplichtigen bij het leger gevoegd en 't was een pijnlijk gezicht de kleine groep van overgeblevenen onder den wakkeren commandant, toen nog „sergeant” Molengraaff, te zien uitrijden om te worden opgenomen in 't nieuwe verband. Na een kort onderhoud met den commandant begaf de Senaat zich op het balkon der Societeit Phoenix om de uittocht onder treurmuziek bij te wonen. Te dierzelfder tijd werd het draadloos telegrafie-station gedemonstreerd.

In deze maand kwam een honderdtal candidaat-leden opdagen, maar de ontvangst droeg niet 't liefelijk karakter van vrije ongelijkheid dat een vorig jaar de nieuwelingen moest treffen, want de oude traditie was weer in eere hersteld en een goede groentijd gaf ditmaal een werkelijke kennismaking met 't studentenleven.

En nu . . . plotseling scheen het Corps als ontwaakt uit zijn diepen slaap en de maand September bracht een maand van nieuw leven. Een ieder kon nu zien dat de oude eik niet gestorven was, want alsof ze alle omstandigheden bespotten wilden, sproten uit de takken de jonge, frissche blaadjes. De vereenigingen ontwaakten, schudden stof en spinrag af en de nieuwe krachten deden de verloren tijd weer inhalen. Uitvoeringen en feesten soms, dan weer groote vergaderingen, verkiezingen en verkiezingsstrijd. Jammer dat in al dat welig tieren ook de haat groeide, zoodat bij 't eerste windzuchtje de booze vruchten als wantrouwen werden rondgeslingerd. En het bleek dat ondanks alle belangstelling van de leden voor Corps en vereenigingen bij de meesten alleen de kracht aanwezig was voor afbrekende kritiek, terwijl zij niet de macht hadden iets beters te geven dan 't oude en somtijds heelemaal niets gaven. Sommigen schijnt het te veel gevegd enkele uren van hun tijd aan onze gemeenschap te wijden, hetzij als bestuurder van een vereeniging, hetzij als werkend lid; anderen meenen weer dat zij zich volmaakt van hun plichten kwijten, wanneer zij de genoegens genomen en de kritiek gegeven hebben. O, beseften de laksen onder de bestuurders toch eens, dat hun taak meer omvat dan 't loopen met een lintje, zagen de leden der gezelligheidsvereenigingen maar eens in dat er meer gevraagd wordt dan contributie betalen. Dan zou het niet zoo moeilijk zijn tot een uitvoering te komen, dan zou men niet altijd met ongeschoolde of halve krachten behoeven te werken!

Zoo heeft de Almanak onder laksheid geleden. Het angstgeschrei der Redactie bleef lang vergeefs en toen eindelijk ons jaarboek toch gereed was, bleken teekeningen en mengelwerk voort te komen uit een betrekkelijk kleine kring, waaronder zelfs nog oud-leden. Op die manier is de almanak meer een vermogensregister van het Corps dan eene uiting.

Wanneer ik dan spreek over den Almanak, dan mijne heeren, 't moet me van het hart: Hulde, hulde aan de Redactie voor de kranige wijze waarop zij haar taak heeft vervuld. De groote veranderingen die zij in de uitgave heeft aangebracht, zijn wel even zoovele verbeteringen gebleken.

De toestand der Societeit baart nog steeds zorg en het grootste beleid wordt vereischt om het bedrijf gaande te houden. Het 50-jarig eigen beheer werd met twee grootsch opgezette feestdagen gevierd; vele oud-commissarissen maakten van de gelegenheid gebruik om van hun sympathie voor den vogel Phoenix blijk te geven.

Odin sluimerde, doch richtte zich in den groentijd slaap-dronken op, deed even van zich spreken, om daarna met groote ernst zijn winterslaap weer in te gaan. Wij spreken

de hoop uit, dat geen bange droomen hem mogen kwellen.

Apollo wist echter ook nog na den groentijd de oogen open te houden en bracht het zelfs tot een goed geslaagde uitvoering. Een gezellig bal hield nog lang uitvoerders en gasten vroolijk bijeen.

Vrije Studie begon het jaar met veel vuur. Het aftreden van het bestuur en het geruimen tijd onbezet blijven van de opengekomen plaatsen, had echter voor het voorzetten der lezingen droeve gevolgen.

Laga, de trots van Delft, handhaafde in 1915 geheel haar ouden roem. Bijna overal waren de roode truitjes één; een 2e prijzenkast verscheen op de sherrywagen. Een flinke regeling in den groentijd bracht Laga jonge krachten, die, naar we willen hopen, in dit jaar blijk zullen geven waard te zijn met het rood bekleed te worden. Aller verwachting is nu gespannen op wat deze vereeniging in haar lustrumjaar praestereen zal.

Caroussel gaf een uitvoering die getuigenis aflegde van een degelijke voorbereiding.

Tooneel houdt de verwachtingen nog gespannen.

Voetbal, Hockey en Tennisclub zijn aan een reorganisatie toegekomen in verband met het einde der Delftsche Studenten Sportvereeniging, die na een kammervol bestaan van 8½ jaar eindelijk ontbonden werd.

Igov verleende met eigen en andere krachten zijn medewerking tot het succes van het feest der S P.

De Schaakvereeniging houdt geregeld haar zeer gezellige bijeenkomsten.

De D. S. A. F. V. boogt op een groot ledental.

Maar, mijne heeren, ik voel dat ik me ga verliezen in een saai opsommen, en daarom wil ik eindigen met 't relaas van wat gebeurd is, de verzuchting over al hetgeen nog ongedaan bleef; ik heb getracht het karakter te schilderen van hem die ons voor altijd verlaten heeft, hij ruste in vrede! De plichten tegenover 't verleden zijn dan vervuld en wat de toekomst aangaat, kunnen wij ons beter in stilte voor-nemen ons Corps te dienen, dan in ijdel gepraat te vertellen wat we zoodoel zouden kunnen doen, — om het daarna te laten.

Neen, beter is het te hopen dat we werkelijk iets zullen uitvoeren, dat we zullen bewijzen hoe ons Corps werkelijk leeft.

Maar dat kunnen we ook nu reeds doen; voordat wij ons in vollen bloei aan de buitenwereld toonen, kan een ieder van ons door eigen enthousiasme, eigen uitgelatenheid bijdragen aan de feestvreugde van het oogenblik, want een bruisend feest in onze eigen kring is de eenige wijze om de nieuwe geboorte te vieren, om een vereeniging te eeren die een altijd jong zijn weerspiegelen moet. Het zij een feest dat U in later dagen nog steeds zal heugen, dat voortduurt met niet te temmen woede, ook als de nieuwe morgen zal trachten het te verflauwen. Het zij een feest zooals er nooit een deze zalen heeft doen dreunen.

Waar mij de eer is gegeven het te openen, wijd ik dezen eersten dronk aan 't dierbaar Delftsch Studenten-Corps!

Studenten Caroussel-Vereeniging.

Begon bij Apollo de victorie, verleden week Vrijdag heeft Caroussel die victorie voortgezet door een zeer geanimeerde en geslaagde uitvoering te geven.

Ieder plaatsje op de uitgebouwde tribune was bezet en de stemming werd nog zeer verhoogd door Limbach's keurige strijkje, waar de paarden zoo echt op meeliepen. Maar laat ik niet zoo paardachtig vooruit draven, doch bij het begin beginnen. Lang hebben we niet hoeven wachten in den stoet van equipages en tufs; maar voor we het wisten stonden we in het gezellig verlichte portaal, waar groote drukte heerschte van menschen met hooge hoeden. In een zijzaal ontvingst door vijf bestuursleden; eenige boschjes groen, veel handjes drukken, veel ordelinten en insignes, waarlijk ik voel hoe langer hoe meer, dat student-zijn erg gewichtig is.

In de manége een aardig lichte drapeering met een massa vroolijk blauwe schildjes, die de lugubere loods-indruk doet verdwijnen voor feestelijke gezelligheid, het vaandel te midden van een geïmprovisieerd eilandje van geboomte.

Als we na het Ió Vivat eindelijk allemaal zitten, een beetje in spanning over wat er komen zal, gaat er een bel en zet het strijkje zijn meeslepend Dixiland in, waaronder de entrée-manoeuvre binnenkomt. De acht beginnende chasseurs à cheval doen dit nummer vlot van stapel loopen en houden daarna een buitengewoon komische onderlinge gymkhana-race, waarbij het bijten in de verleidelijke appel qet doel is.

Na een springnummer en een manoeuvre à la flèche reed de piqueur, de heer Pen, het paard Mascotte voor.

Hierop richtte de president enkele hartelijke woorden tot den instructeur, die Delft gaat verlaten, en overhandigde hem, namens leden en oud-leden, een album met foto's en een gouden horloge met ketting ter herinnering aan de prettige samenwerking en de geanimeerde leiding die Caroussel altijd bij den heer Pen gevonden had.

Vervolgens boden de presidenten van den Senaat en van de Amsterdamsche Zustersvereeniging „Hors" ieder een krans aan de S. C. V. aan. Na al deze hulde kregen we te zien de Campagne-Manoeuvre, gereden door vier dames en vier heeren, een nummer dat altijd een bijzonder aardig cachet draagt, en dat ook deze keer uitstekend gereden werd.

Na afloop werden aan de amazones bloemen aangeboden.

In de pauze hield het Bestuur receptie. Veel oude kennissen konden daar herinneringen ophalen uit den tijd dat ook zij aan de uitvoering meededen. Doch het programma (hulde den teekenaar!) beloofde nog veel meer.

Een Hongaarsche Post gereden door twee cowboys, ieder met vier paarden, gaf echte sport en groote behendigheid te zien.

De Manoeuvre gereden door vier heeren, oogste welverdiende bijval in.

De Voltige door drie jockeys van groot, middelbaar en klein formaat bracht ons veel leuke momenten. Hoe trouw torste d'aloude Isabel de drie gespierde lijven!

Als laatste nummer gaven twee eereleden een keurige Triple Tandem, die met groote vaardigheid gereden werd en een waardig slot van den avond vormde.

Alle hulde voor deze uitvoering!

Waar technische waarde of geoefendheid te kort mochten schieten, kon romantische aankleding een prettige aanblik geven; waar ouderdom wat glans kon dooven, brachten kleurige verrassinkjes en een klein grapje de jeugd tint weer.

DELFTSCHE STUDENTEN-BOND.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

C. G. J. Vreedenburg, Voorzitter.

F. van Daalen, Secretaris.

W. Schermerhorn, Penningmeester.

A. D. Mesritz, Vice-Voorzitter.

A. J. Odinet, Vice-Secretaris.

REDE

UITGESPROKEN DOOR DEN HEER J. G. ECKENHAUSEN, VOORZITTER VAN DEN DELFTSCHEN STUDENTENBOND, TER GELEGENHEID VAN DE BESTUURSOVERDRACHT OP DINSDAG 21 MAART.

Mijne Heeren Bestuurderen.

Mijne Heeren te benoemen Bestuursleden.

Mijne Heeren leden van den Delftschen Studenten-Bond.

Een korte spanne tijds scheidt mij nog van het oogenblik, waarop ik dezen hamer zal laten neervallen, om daarmee ons bestuursjaar uit te luiden en tegelijkertijd daarmee het presidium over te dragen aan mijn opvolger, den heer C. G. J. Vreedenburg. Alvorens nu mijn taak neer te leggen, wilde ik nog enkele woorden tot U spreken van achter deze groene tafel. Vorig jaar gaf mijn voorganger bij zijn aftreden een overzicht van de geschiedenis van den Bond gedurende het toen afgelopen jaar. Ik voor mij ben niet van plan ditzelfde te doen, daar ik anders in herhalingen zou vervallen. De geschiedenis immers zult ge kunnen vinden in den Almanak, in het jaarverslag van den Secretaris. Toch wilde ik nog wel een enkel punt uit ons verleden beschouwen en nader met U bespreken.

Ongeveer een jaar geleden dan werd mij het voorzitterschap van den D. S. B. opgedragen door mijn voorganger en collega Peiser. In zijn laatste woorden, toen hij mij het presidium aanbood, sprak hij de hoop uit, dat de Bond in groei en bloei zou moge toenemen. Ik geloof, dat ik mag zeggen, dat zijn hoopvolle verwachtingen bewaarheid zijn geworden. In dat jaar immers was de toevloed van nieuwe leden gering te noemen. Hiervan was weer dadelijk het gevolg, dat er een lauwe stemming heerschte gedurende de novitiatstijd. Dit jaar nu hebben we het genoeg

gehad om plus minus 30 leden in onzen Bond in te voeren. Laten wij op deze manier voort gaan en we zullen al heel spoedig het aantal behalen, dat ons in 1913 verstomd deed staan.

De novitiaatstijd verleden jaar October, was dank zij het krachtig werken van de propaganda-commissie en hare aanhang goed geslaagd te noemen. Zij verliep vrijwel geheel naar wensch. Evenals met onze Diës, werd wel het gemis aan ouderejaars drukkend gevoeld. Niettegenstaande echter alle booze en donkere voorspellingen, is dit jaarfeest van ons goed geslaagd en behoudens één enkele wanklank gezellig en prettig verlopen.

Gedurende de voorbereidingen van onze novitiaatstijd en Diës hebben mijn collega's en ik al begrepen en ingezien, dat het werk, dat op onze schouders drukte wel wat zwaar werd voor ons drieën. Ons drietallig bestuur werd immers geïnstalleerd met het oog op de nog altijd fatale „omstandigheden” en met het oog op de te betrachten zuinigheid. Wij met ons drieën hebben toen bemerkt, dat vooral de regeling van de novitiaatstijd meer vereischte, dan wij met de propaganda-commissie konden geven. Daarom hebben wij niet geaarzeld om nu, bij ons heengaan, ons werk over te dragen aan een bestuur bestaande uit het gewone volle aantal leden. Dit moest, omdat wij inzagen, dat voortgaan op deze wijze tot ernstige moeilijkheden zou leiden.

Hadden wij een grooter aantal novieten gehad vorig jaar, dan zou een gedeelte van onze kennismakingstijd zeker in de war gelopen zijn. Deze kennismakingstijd is nog altijd niet ideaal geregeld. Enfin, dit wordt nu een zorg voor mijn opvolger, daar hij, met zijn bestuur een novitiaatstijd tegemoet zal gaan, die minstens even zwaar zal zijn als de vorige, zoo niet zwaarder. Het komende jaar moet ons een aantal leden bezorgen vele malen grooter dan dat van het vorige jaar. Bovendien zal het nu komende bestuur alvast eenige zeer voorloopige maatregelen moeten nemen met het oog op ons komende Lustrum in 1917. Hierover kan en mag ik niet meer uitwijken. Dit wordt de taak van mijn opvolger met zijn trawanten. Op! heeren ter propaganda volgend jaar; steunt Uw bestuur en hare commissiën met Uw krachten, helpt hen in hun streven en werken en gij zult onze D.S.B. zien groeien en bloeien tot een sterke vereeniging in de studentenwereld.

Mooy en Schermerhorn.

Gedurende een jaar hebben we nu samengewerkt. Vele moeilijkheden hadden we te overwinnen. Getuige daarvan zijn geweest de discussiën op de Bondsvergaderingen en de vaak scherpe aanvallen op ons beleid en onze handelingen. Ook onder elkaar hebben we wel eens strubbelingen gehad, doordat de meeningen verdeeld waren en ver uiteen liepen. Toch zal men nooit kunnen zeggen, dat deze onaangenaamheden invloed hebben gehad op Uw handelwijze als bestuurslid en op Uwen wil om onze vereeniging vooruit te brengen.

Gij, Schermerhorn, zult Uw taak blijven dragen voor het komende jaar. Ik heb U leeren kennen en ik verheug mij er over, dat gij U bereid verklaard hebt deze zoo gewichtige taak van penningmeester weer op U te nemen. Ik ben er zeker van dat gij Uwe medecollega's altijd met raad en daad zult bijstaan, temeer, daar ge nu reeds uwe eerste sporen verdiend hebt. Wellicht zal uit U groeien een persoonlijkheid gelijkende op die, overbekend in onzen Bond. Ik bedoel één van het oudere geslacht, uit de tijden die ver achter ons liggen; hem bedoel ik, die zoo langzamerhand geworden is bij ons de expert op finantieel gebied. Ik hoop voor U, dat wij en anderen na ons later mogen zeggen: „Dat was een waardig opvolger van die oudere oude.”

Mooy en Schermerhorn, ik dank jullie voor de hulp en bijstand mij geboden gedurende dit laatste jaar.

Vreedenburg.

In U zie ik een kameraad, gereed om mij op te volgen, bezielde met schoone idealen en met de lust om onze vereeniging te leiden met al Uwe krachten. Gedurende de lustrumdagen van U.S.A. te Amsterdam hebben we elkaar nader leeren kennen. Op U zal straks de zware verantwoordelijkheid liggen van het voorzitterschap. In die 4 dagen heb ik U leeren kennen als iemand, die ernstig een vooruit aangenomen plan afwerkt en doorzet. Met het volste vertrouwen ga ik daarom heen, om U het presidium van den D.S.B. over te dragen.

Mijne heeren, met dezen hamerslag dechargeer ik mij als voorzitter van den Delftschen Studentenbond en benoem daarvoor in de plaats den heer C. G. J. Vreedenburg.

Ik heb gezegd.

REDE

GEHOUDEN DOOR DEN HEER C. G. J. VREEDENBURGH,
BIJ DE AANVAARDING VAN HET VOORZITTERSCHAP
VAN DEN D. S. B. OP DINSDAG 21 MAART 1916.

Mijnheer Eckenhausen!

Tot U persoonlijk wenschte ik eerst eenige woorden te richten. Weer is het plechtige oogenblik aangebroken, dat de leiding van den Bond over gaat in andere handen. Uw bestuur heeft zijn taak volbracht, heeft den Bond behouden een haven binnengeleid, die een jaar verder ligt in zijn levensbaan, waarvoor ik U mijnheer Eckenhausen en Uwe medebestuurderen van harte dank zeg!

Voor Uw bestuur zal de taak om de plichten te vervullen, die de Bond van U verwachtte, zeker moeilijker geweest zijn dan voor die in andere jaren, immers, zooals U reeds opmerkte, de mobilisatie maakte het gewenscht, dat de Bond het jaar, dat achter ons ligt, het met een driemanschap moest stellen, een maatregel, die Uwe werkzaamheden ten zeerste moest verzwaren. Een reden temeer, mijnheer Eckenhausen, om U geluk te wenschen met de wijze, waarop gij U van Uwe taak gekweten hebt, U geluk te wenschen met den toestand van den Bond, zooals gij hem aan mij overgeeft.

Mijne Heeren, weldra oud-bestuursleden,
Mijne Heeren, die straks bestuursleden zult zijn,
Mijne Heeren, leden der onderscheidene commissiën,
Mijne Heeren, bestuurderen der bondsvereenigingen,
Mijne Heeren, leden van den Delftschen Studentenbond!

Zoo hebt gij mij dan uitgeroepen tot Uwen voorzitter. Waarlijk, het is een wondervolle mengeling van gevoelens, die mij op dit oogenblik beheerschen. Het lijkt zoo ongehooflijk, hier achter de groene tafel te staan en te beseffen in dit plechtige oogenblik, Uw voorzitter te zijn geworden.

Het heugt mij nog zoo duidelijk, hoe ik als schuchter eerstejaartje vriendelijk in Uw midden werd opgenomen en zeker had ik toen nooit vermoed, dat ik nu reeds geroepen zou worden om het voorzitterschap van den D. S. B. te aanvaarden.

Ik dank U, mijne heeren, voor het vertrouwen, dat gij in mij stelt, waardig te zijn, een zoo belangrijke en moeilijke functie te vervullen. Ik hoop dat vertrouwen niet te zullen beschamen.

Ik dank U voor de gelegenheid, die gij mij biedt, mijn erkentelijkheid jegens den Bond voor al hetgeen ik van hem verkregen heb, te toonen door, hem te mogen leiden, als het kan te voeren tot een hooger peil, door zijn belangen te behartigen, als het moet te verdedigen tegen aanvallen van buiten; door een weinig mee te kunnen helpen tot de oprichting van ons ideale bouwwerk, de stichting van een algeheele democratische studentencorporatie, met de mogelijkheid van toetreding voor alle studenten, zoowel moreel als financieel. Dit is de mooie aantrekkelijke kant van het voorzitterschap, maar, de medaille heeft ook een keerzijde. Ik twijfel niet of iedere voorzitter voelt bij de aanvaarding van zijn ambt wel vele idealen in zich opkomen, voelt in zich een bruisende jonge kracht opwellen, waardoor hij zich sterk genoeg voelt, te volbrengen wat hij zich heeft voorgesteld, om zich met energie te wijden aan wat goed is voor den Bond. Maar weldra blijkt dan, dat hij te idealistisch was, dat zijne daden verkeerd worden uitgelegd, dat zijn willen verkeerd wordt begrepen, dat men door een valsche voorstelling der feiten zijn streven belachelijk maakt en men hem de zoo noodige medewerking ontzegt. Ik vrees, mijne heeren, dat het mij ook zoo zal gaan, waarom zou ik op mijn verschillende ambtsvoorgangers eene uitzondering maken? Edoch, ik heb bij de aanvaarding van mijn candidatuur ook deze zaak rijp overwogen, ik ben er op voorbereid. Vergeef mij mijn misschien minder vleien den dank van U, ik hoop dat ik mij vergis, maar ik vrees, dat als ik straks tot U kom, om te vragen mij bij te staan de belangen van den Bond te behartigen, ik zeer weinig bondsleden zal vinden, in den waren zin des woords, zooals ik graag allen zou willen zien, die pal staan voor hun beginselen, ja genegen zijn om, zij het ook met eenige zelfopoffering, die beginselen te helpen verwezenlijken.

(Zie vervolg Tweede Blad).

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 24 MAART 1916. No. 24.

Bondsleden, die tegen wie ook durven getuigen, dat zij bondslid zijn, er trotsch op zijn, omdat hun principes rechtvaardig zijn en het recht hebben door de algeheele studentenmaatschappij te worden erkend. Ik weet, mijne heeren, dat de Bond bij zijn ontwikkeling grooten tegenstand heeft ondervonden, vooral van zekere zijde, omdat men zoo goed begreep, dat een sterke krachtige Bond met zich brengt een noodzakelijk verval van sommige vereenigingen. Veel tegenstand, veel moeilijkheden hebben wij moeten overwinnen en steeds zijn wij zegevierend te voorschijn getreden, neemt het ledenaantal voortdurend toe, staat de Bond steeds vaster op zijn fundamenten. Krachtig herneemt de Bond zijn rechtmatige plaats in de studentenwereld, maar de strijd is nog niet gestreden. Veel, zeer veel zal de D.S.B. nog moeten doormaken voor hij zijn bestemming heeft bereikt.

Jongere-jaars, eens zal de tijd komen, dat de leiding van den D.S.B. in Uwe handen zal worden gelegd. Bereidt U nu reeds voor op dien tijd, opdat gij waardig zijt voor Uwen Bond te strijden.

Mijne Heeren, ik kom nog even terug op mijne woorden van zoeven, toen ik dacht, dat er zoo weinig bondsleden zijn, zooals ik mij die voorstel. Ik vraag U, logenstraft mijne woorden, bewijst, toont aan, dat ik ongelijk heb, en dit is de grootste belooning, die gij Uwen voorzitter kunt geven.

Bondsleden, mijne vrienden, het plechtige oogenblik van de bestuursoverdracht is gekomen. Mijnheer Eckenhausen, nogmaals dank voor hetgeen gij voor onze zaak gedaan hebt, moge ik het volgend jaar mijn voorzitterschap met evenveel voldoening als gij, kunnen neerleggen. Mijnheer Mooy, ook U dank ik voor de diensten den Bond als secretaris bewezen. Ik dechargeer U met dezen hamerslag van Uw functie, om in Uwe te plaats te benoemen den heer Van Daalen.

Mijnheer Van Daalen, ik wensch U geluk met Uwe benoeming. Ik twijfel niet of Gij zult met toewijding en plichtsgetrouw uwe plichten jegens den Bond vervullen, in dien zin, zooals de Bond het van U verwacht.

Mijnheer Schermerhorn, het was mij een groote vreugde te vernemen dat Gij genegen waart het penningmeesterschap dit jaar wederom te aanvaarden, niet alleen omdat Uwe capaciteiten als bondsfinancier algemeen worden erkend, maar ook omdat wij Uw kalm en bezadigd optreden behoeven. De mobilisatie heeft ons vele van onze oudere bondsleden ontruk en zoo zijn wij dit jaar op een vrij jong bestuur aangewezen. Ik hoop, mijnheer Schermerhorn, dat als wij misschien, gedreven door ons jeugdige vuur overijde stappen mochten willen doen, Gij ons Uwen kalmen raad niet zult onthouden.

Het bestuur zal dit jaar weder voltallig zijn. Mijnheer Mesritz en mijnheer Odinot, met dezen hamerslag benoem ik U respectievelijk tot vice-voorzitter en vice-secretaris van den D.S.B. Ook U wensch ik geluk met deze benoeming, moge een aangename vervulling van Uwe functies Uw deel zijn.

Mijne heeren, het is dan de gewoonte, dat de voorzitter bij de aanvaarding van zijn ambt een kort overzicht geeft, van hetgeen het bestuur zich voorstelt, het komende jaar te verrichten. Zich voorstelt te verrichten, herhaal ik, want of het ons gelukken zal, ligt voor een groot deel aan Uwe medewerking en Uwe belangstelling. Waar het bestuur zich bereid verklaart den Bond te dienen, hem te leiden, zijn belangen te behartigen, zoo hebben wij tevens het recht op Uwe belangstelling te mogen rekenen, hebben wij het recht om waar het geldt de uitvoering van besluiten voor het welzijn van den D.S.B. te eischen uw aller medewerking.

Vooraf dit jaar, mijne heeren, waar het bestuur het programma tot viering van ons 4^e Lustrum in behandeling neemt, hebben wij noodig een absolute toewijding aan de zaak van den D.S.B., zonder welke er geen sprake is, dat onze plannen tot uitvoering kunnen komen. Doch ik ken U! Moge het ook zijn, dat gij midden in een cursusjaar, in een examentijd, Uwen Bond een weinig vergeet, ik twijfel niet of bij een zoo belangrijke gebeurtenis als de viering van ons 4^e Lustrum, als het bestuur U noodig heeft en op U vertrouwt, wij ook vast op U kunnen rekenen, dat Gij allen, zonder uitzondering gaarne gevolg geeft aan onzen oproep, om ieder voor zich naar zijn beste krachten bij te dragen tot het welslagen van een luisterrijk Lustrum. En wanneer dan in dollen feestroes, in uitgelaten studenticosi-

teit, in vreugde en blijdschap, wij het volgend jaar ons Lustrum mogen vieren, laten wij dan zorgen, dat we met een gerust hart de dan aanwezige oprichters van den D.S.B. kunnen toeroepen: „Ziehier wat wij van Uwen Bond hebben gemaakt, zijt Gij tevreden?”

Het bestuur stelt zich nog voor, een omwerking van het bestaande reglement. Hebben weliswaar onder het presidium van den heer Peiser eenige reglementswijzigingen plaats gehad, hoofdzakelijk regelende de werkwijze der kroegcommissie, zoo blijkt het tegenwoordige reglement toch nog vele verbeteringen te behoeven, waarna we dan tot den druk van nieuwe exemplaren kunnen overgaan met opname van eerstgenoemde wijzigingen, die tot dusver in aanvullingsblaadjes toegevoegd werden.

Bovendien zal het bestuur zich toeleggen op een strengere handhaving der reglementen, en een intensievere leiding der kennismaking.

Zoo ben ik dan aan het einde gekomen, van hetgeen ik te zeggen had. Bedenkt steeds dat geen bestuur onfeilbaar kan zijn, mochten wij soms falen, weest dan niet te hard in uw oordeel, want de bedoeling zal toch immer goed zijn.

Mijne heeren, voordat wij tot de daadwerkelijke vervulling van onze functies overgaan, nog deze wensch, moge de D.S.B. een voorspoedig jaar tegemoet gaan, zich kenmerkende door eendrachtige samenwerking en intensief bondsleven.

Ik heb gezegd.

De commissiën werden als volgt samengesteld:

PROPAGANDA-COMMISSIE.

Dagelijksch Bestuur:

A. J. Odinot.
A. C. de Frenne.
J. B. Uittenbogaard.
W. M. de Vries.
A. J. Buurman.

ALMANAK-REDACTIE:

W. C. J. Mooy.
P. J. Berrevoets.
R. J. Klein.
R. J. Prins.
J. G. Eckenhausen.

KASCOMMISSIE:

P. J. Berrevoets.
J. C. H. Brouwer.
A. van Gastel.

KROEGCOMMISSIE:

W. Schermerhorn.
A. J. der Weduwen.
Y. B. F. J. Groeneveld.

D. S. D. C. „Logika”.

Vergadering op Donderdag 16 Maart 1916.

De heer Rahder vergastte ons dien avond op een lezing of liever een causerie over het vraagstuk:

„Maakt de techniek den mensch gelukkig?”

Spr. begint met op te merken, dat men zich voor deze beschouwing op een strikt neutraal standpunt heeft te stellen. Hij noemt als voorbeeld een reiziger die zich in de zachte kussens van een trein-coupé naar zijn doel begeeft, en de mijnwerker, die door zijn prozaische ongezonde arbeid moet zorgen dat er steenkool komt om de trein te kunnen drijven. Zij zullen ongetwijfeld geheel tegengesteld oordeelen over de zegen van een steeds vooruitgaande techniek. Een goed Hollandsch woord voor „techniek” te vinden is lastig. Het beteekent eigenlijk niets anders dan „kunstvaardigheid”.

De techniek heeft al bestaan van af den tijd van den oermensch af. Vroeger diende de techniek om op eenvoudige wijze de mensch bij zijn arbeid behulpzaam te zijn. Tegenwoordig is zij zooals Spr. het uitdrukt een ware „woekerplant” geworden, groot, machtig, alles beheerschend. De techniek groeide als een functie van het menschelijk vernuft. De mensch is nu eenmaal zelden of nooit tevreden met den bestaanden toestand. Hij wil steeds meer gemak, meer luxe. Tegen dit streven is niets te zeggen, maar het sleept een noodzakelijk kwaad met zich mee, nl. de arbeid. Zoo zal het steeds blijven doorgaan, waar is het einde?

Spr. wijst nog op idealisten als Flammarion, die zich de menschheid het gelukkigst denken, als de techniek haar toppunt heeft bereikt. Ook Walter Bloem werd aangehaald.

Volgens Spr. is de spreuk „arbeid adelt” slechts zeer betrekkelijk. Er is ook arbeid die verstompt en dierlijk maakt. Hij wijst b.v. op de degeneratie van mijnwerkers, en arbeiders in de groote Deutsche ijzerindustrie.

Geestelijke achteruitgang, alcoholmisbruik en longtering zijn een gewoon verschijnsel. Wij moeten dit echter niet beschouwen als uitsluitend gevolg van de techniek. Naarmate het *rechtsgevoel* van den mensch op hooger peil komt te staan, zal dit allengs verbeteren. Zonder techniek zou er geen leven mogelijk zijn. Wie graag vruchten wil plukken, moet zich ook de moeite van den bouw en de verzorging der plant getroosten.

Spr. wijst b.v. op de Chineezers, „die nog niet geleden hebben onder de vooruitgang van hun techniek”. Maar zouden ze daarom gelukkiger zijn? Het buskruit was bij hen al veel eerder dan in Europa bekend, maar ze gebruikten het slechts als vuurwerk. Een ander voorbeeld is de boekdrukkunst, die voor duizend jaar bij de Chineezers al in den vorm „Xylografie” gebruikt werd. Ze sneden letters in houten platen, die dan gedrukt werden. Pas later werd dit in Europa bekend, maar daar werken nu de reuzen snelpersen, die fabelachtige hoeveelheden werk in een korte tijd kunnen verrichten. Spr. verheugt er zich in, in een wereld te mogen leven, waar de techniek op zulk een hoog peil is gekomen. Hier was hij aan het einde van zijn lezing.

Na veel en hevig debat, en verschillende improvisaties o. a. van den heer Van der Veen, over: „Menschelijke onmenselijkheid”. En van den heer Zanstra over: „Kelderphilosofie” werd de vergadering gesloten.

Tijdens de vergadering gaf zich als lid op de heer J. H. v. d. Hoek Ostende.

Gr.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

Jong geluk.

Er speelde een liedje in mijn hoofd, dat ik kort geleden gehoord had van een arme vrouw, zingend op de straat, haar kindje stijf in een wollen doek gewikkeld, en zij zong, in eentonige droefheid onder een grauwen hemel, die met haar vaalgruis licht de huizen, de straat en de akkers overwaaide met een donkerheid, die één geheel vormde met de droeve klanken van het lied. En als zij haar stem uitzette tot hooger toon, om een blijheid te vertolken, die met de woorden van het lied zouden overeenstemmen, klonk het schrill en angstig scherp in de leegte van de straat, als een kille leugen.

Ik trok de deur achter mij toe en wandelend over straat, wentelden in mijn hoofd, eentonig en voortdurend, de klanken van dien zang. Eén leugen scheen 't leven mij, één voortdurend verbergen van eigen leed en gedachten achter een beminnelijk gelaat en oppervlakkige gezegden, één hatelijk zijn, waar 't geldt eigen zwakheden te verbergen.

Aan tafel in den kring, waar ik als studente was opgenomen, heerschte vroolijkheid, niet uitbundig, maar een vroolijkheid, voortspruitend uit een zich superieur weten aan anderen, een optimistisch denken, gebaseerd op een in zich weten van een zuiverder gevoel, van een ruimere blik op menschen en gebeuren, dan de kennissen om zich.

En de voortdurende aanwezigheid van dit bewustzijn leverde zijn stof aan tafel tot een gesprek, kritisch op alle toestanden, hatelijk tegen ieder, die zij kenden.

Deze sfeer, die mij hinderde, zoodra ik mij in den kring bevond, deed mij zwijgzaam zitten aan den disch, mij zooveel mogelijk houdend buiten hun gesprek, dat mij stak met venijnige prikjes. Eens, toen er met luidruchtige onverschilligheid werd beweerd, dat geloof aan God toch eigenlijk maar een wansmaak was, trouwens geloof, überhaupt eigenlijk, alleen iets voor iemand, die tijd te veel had, en dat iemand met gezond verstand wel zou zien, dat 't alles van zelf ging.

Toen had het in mij gebruisd en jagend, rad sprekend, zonder mijn woorden te wegen, had ik hen hun gevoelloosheid verweten en hun gepraat voor onzin uitgemaakt.

Toen, plots wist ik niets meer te zeggen, en ik staarde naar mijn bord, waar mijn vork prikte in wat kruimpjes aardappel. De helle witheid van het laken schemerde in mijn hoofd, ik voelde hoe het bloed mij naar de slapen steeg met sterken drang en ik zag de krullen van mijn haar, hangend naast mijn oogen en hoe zij schemeren gingen achteren een vochtig floers.

Ik voelde, hoe zij elkaar aankeken, met even getrokken wenkbrauwen en met een plooi van glimlachend medelijden om den mond en flauw hoorde ik als uit een vage

verte, klanken de woorden, als waren zij niet tot mij gericht, maar tot iemand, die mij vreemd was, die nog niet bestond:

„Maar kindje, hoe kom je aan een meening over zoo iets, zeker in 't een of ander boek gesnuffeld, daar kan 't soms zoo duidelijk voorgesteld worden, dat je 't er heelemaal mee eens bent, maar al is 't gedrukt, daarom is 't nog niet waar, papier is gewillig. Maar je bent wat zenuwachtig, zeker wat overspannen, niet meer zoo hard werken en wat meer rust.”

De laatste woorden gleden weg, zonder dat ik hun betekenis gevat had en een lichte dofheid vulde mijn hoofd.

Menschen gingen voorbij in angstig zwijgen; een enkele luchtige opmerking over een ontmoeting, dien middag, toen weer stilte. Toen na tafel iedereen opstond, was ik naar de deur gelopen met gebogen hoofd en neergeslagen oogen, en toen hij dicht klikte achter mij, hoorde ik een vragend geroes van stemmen en een onderdrukte lach. De frischte in de gang deed mij weldadig aan en koelde mijn slapen en wangen, die brandend gloeiden.

Uilig was ik geweest met zoo uit te varen, met me aan te stellen als een zenuwachtig kind. Stom was ik, idioot om mij nijdig te maken, over iets wat zij, menschen, die mij niets waren, in een vroolijke bui beweerden. 't Was immers maar een grap geweest, een los gezegde, en om mij daarom zoo warm te maken.

Al lang was dit geleden. Zij hadden zich in hun uitlatingen wat gematigd in mijn bijzijn, maar deden dit met een duidelijke opvallendheid, die mij kregel maakte, kregel op mijzelf, omdat ik mij verweet, alles van hun doen en laten zwart te zien.

Zij bleven vriendelijk voor mij en ik voor hen, maar zonder eenige vertrouwelijkheid.

Het was kil op straat. Ik zette de kraag van mijn mantel op en hij omsloot met beschuttende warmte hals en ooren. Mijn gedachten spoedden zich vooruit, naar wat komen zou en mijn voeten tikketakten lustig op de steenen.

De groote stap was gedaan, er kon een eerste bijeenkomst plaats hebben van jongens- en meisjesstudenten, tot een nadere kennismaking, tot een beter begrijpen van elkaar.

Mijn verwachtingen waren niet hooggespannen, wel voelde ik de behoefte aan een minder eenzijdigen omgang maar of dit de juiste weg was om te geraken tot een ideaal, dat ik mijzelf nog niet duidelijk en scherpomlijnd voor den geest kon roepen, dat wist ik niet.

Nadat de galm van de bel, die mij een ruimen gang deden vermoeden, verstorven was, ging de deur open en een geele lichtstreep schoot door de wijderwordende deuropening.

Een kamerdeur ging open en schuchter keek een hoofd om den stijl om te zien „of ze er al waren.” Daarop verscheen de eigenaar van dit hoofd, die mij begroette met een:

„Zoo Go, jij bent de eerste” en onder een nonsenspraatje mijn hoed en mantel aan de kapstok hing.

Toen kwam 't voorstellen aan de reeds aanwezige heeren en nadat ook dit met losse gedwongenheid geschied was, ontspan zich een gesprek, over 't verschil tusschen een heeren-studentenkamer en die van een meisjes-studente en volgden de vragen: „Wat ik er mij eigenlijk wel van had voorgesteld” en „of ik 't nogal gezellig vond.”

En dan na een oogenblik, de stilte, loom in de kamer kwam hangen, als een zomeravondmist, klonk 't zangerig kwezelen van 't theewater en 't statig tikken van de klok in den gang.

Eindelijk heldere stemmen voor 't huis, er werd gebeld, daarop stilte en toen een schuifelen van voeten in den gang en fluisterend spreken.

Zoo vulde zich langzamerhand de kamer en wij zaten neder in luie stoelen in een groote kring, in 't midden een tafeltje, dat nauwelijks de kopjes plaatsen kon.

Nu 'k niet meer zoo 't middelpunt van alle aandacht was, had ik gelegenheid eens om mij heen te zien.

Naast mij zat een jongmensch, die mij reeds was opgevallen toen hij zich liet voorstellen.

Hij had zich neergezet in den stoel naast mij, met verlegen beslistheid, had de plooi van zijn broek rechtgetrokken en hij zat nu, de ellebogen gesteund op de armleuningen, de handen gevouwen, turend naar de breede neuzen van zijn bespate schoenen. Zijn blonde krullende haren warden om zijn hoofd in ongedwongen vrijheid, en als hij met mij sprak, keken zijn groote blauwe oogen mij aan met een open onbevangenheid, die mij weldadig aandeed.

Veel werd er dien avond bepraat, talrijke boeken besproken en veel en hard gelachen en toen ik dien avond thuis zat op mijn kamer met de stilte rondom mij voelde ik, dat er iets heel moois in mijn leven gekomen was.

Nog vele malen zijn er bijeenkomsten geweest en soms vroeg ik mij glimlachend af, waarom 't mij die keer niet zoo bevredigd had, waarom 't toen stijf en zonder eenige vertrouwelijkheid geweest was en als ik naging, wie er dan niet geweest waren, moest ik mij zelf bekennen, dat ik Henk gemist had, met zijn jolige uitvallen of dolle grappen, met zijn helder gevoel voor schoon en goed en ik herinnerde mij, hoe hij eens, toen 't voorstel gedaan werd of Dante niet een geschikt onderwerp ter bespreking was, hij met een lichte tinteling in zijn oogen, gezegd had: „Ik wou juist voorstellen of we 't Veulen van Top Naeff niet samen zouden lezen.”

Er verliepen weken, en de weken werden maanden, en mijn leven gleed voort, schijnbaar eentonig. Maar innerlijk leefde ik een leven vol emotie. Er waren dagen en dagen, dat ik hem niet zag, en dan bouwde ik een beeld op in mijn binnenste, dat ik verzorgde, vertroetelde met de herinneringen, die mij 't helderst voor den geest stonden het beeld, zooals ik hem 't laatst gezien had. En als ik dan na lange dagen vol van verlangen, hem terugzag en met hem sprak en ik vergeleek het beeld van mijn fantasie met zijn eigen persoonlijkheid, zooals ik hem tegenover mij had, dan leek mijn beeld mij gebrekkiger, onvolkomener dan ooit, en ik bouwde een nieuw, op de resten van 't eerste, zwaarder, mooier, meer strookend met de realiteit dan 't oude en ik schiep mij een afgodsbeeld, een goddelijk idealen mensch, die ik liefhad en waarvan ik verwachtte dat hij mij liefhad, mij, die ik zelf vol fouten wist.

En met scherpen pijn werd het mij bewust, dat hij mij klein achten zou om mijn feilen. En steeds nijpender drong zich de gedachte aan mij op, dat dit niet kon, dat 't niet mocht, ik wilde hem niet verliezen. Ik wilde mij dwingen tot een nuchter beoordeelen tot een zwaar kritisch beschouwen, zonder mij te laten verblinden door mijn vooroordeel, zooals ik 't wilde noemen en ik dwong mij met die ontzettende kracht, tot een zuiver analyseeren, van den persoon, dien ik liefhad, waartoe alleen ware liefde in staat is, en eerst toen, na eenigen tijd, toen ik mij bewust was van zijn karakter, voor zoover ik 't beoordeelen kon, met zijn goede en slechte eigenschappen en volkomen harmonie, eerst toen kon ik beweren, dat mijn liefde niet was een oostersche aanbidding, niet op een voetstuk plaatsen, dat wankel door onze fantasie is opgebouwd en door een enkele teleurstelling kon instorten, maar liefde, die neemt den persoon in zijn geheel, zijn geheele karakter, met zijn goed en kwaad en eerst dan is 't ware liefde, eerst dan zal liefde blijvend, voor 't leven kunnen zijn.

Eens op een avond, toen hij bij mij thee dronk, was hij stiller dan gewoonlijk en zijn stilzwijgendheid maakte mij zenuwachtig en terwijl ik gebogen stond over de theetafel, mij afvragend den reden van dit zwijgen, kwam hij stil naast mij staan en zei:

„Go, ik had 't al dikwijls willen zeggen, maar ik kan niet leven in die voortdurende onzekerheid. Go, ik hou van je, ik hou zoo dol veel van je, zou jij net zooveel van mij kunnen houden, als ik van jou.”

En ik pakte zijn hoofd met beide handen en zei:

„Maar lieve jongen, dacht je, dat ik dat al niet lang gemerkt had,” en ik zag zijn oogen en hoe zij glansden in een teederen schijn.

Go v. W.

MUZIEK.

Concert gegeven door Dr. Max Reger (piano)
en Adolf Busch (viool).

Reger — Busch! Wat al schoone herinneringen geven deze twee namen voor trouwe concertbezoekers.

Reger, de Bach-speler bij uitnemendheid, die ons zoo wist te boeien met zijn pianospel en orkestvariatie's op een thema van Mozart, uitgevoerd op een Diligentia-concert, weer in Holland te weten, was voor zijn vele vereerders een reden om in groote getale op te komen en naar hem te komen luisteren als pianist en componist, dubbel aantrekkelijk nu hij vergezeld was van den jongen Weenschen violist Adolf Busch, van wie men zeggen kan een der grootste kunstenaars van dezen tijd te zijn. Alzoo twee mannen, die op het gebied der muziek een toonaangevende plaats innemen, hebben ons een sonatenavond gegeven, welke, wat uitvoering betreft, een stijgende climax kan genoemd worden. De eerste Satz (Largo) van de sonate van Bach was reeds voldoende om te laten hooren, welk een voortreffelijk samenspel hier verregen was. Wonderlijk is het, dat in betrekkelijk korten tijd een zoo volmaakt geheel werd bereikt en dit

is alleen verklaarbaar, behalve door de buitengewone muzikaliteit der twee musici, ook door het zich één voelen, wat betreft opvatting en richting. Beiden, groote vereerders van de klassieken, speelden dan ook de door Reger bewerkte sonate van Bach op een zeldzame wijze met een zich aan elkaar aanpassen als slechts aan enkelen gegeven is. Met zijn geweldig harstochtelijk temperament heeft de violist ons een heerlijke Brahms-vertolking gegeven, waarbij het accompagnement zoo subliem was, dat hij zich geen betere partner kon gewenscht hebben.

Aan het einde van het wonderschoone Adagio had de violist slechts een ondeelbaar oogenblik, een geheugenzwak moment. Toen het p.p. slotaccoord weerklonk, kwam hij naar Reger toe, gelijk een schuldig voelende zoon naar zijn vader; deze echter ontving hem met een goedmoedig handgebaar, als wilde hij zeggen: „Het is niets hoor mijn jongen, maak je maar niet bezorgd.”

Publiek lachte en het luid applaus klonk eens zoo hartelijk. Men vergaf gaarne.

Na de pauze de nieuwe sonate Op. 139 van Reger. Het is onmogelijk na de eerste uitvoering (al grenst die ook nog zoo aan de volkomenheid) een eenigszins grondige indruk van dit grootsche werk te verkrijgen. Het heeft ons zeer sterk getroffen door prachtige melodiën en klankdoorwerking.

Het meest voldeed ons het „con passione”, met een geweldige passie gespeeld. Is het slechts verbeelding dat wij soms aan het trio Op. 101 van Brahms werden herinnerd. Het uitermate lastige Vivace met zijn vele technische moeielijkheden werd, vooral wat samenspel betreft, bewonderenswaard weergegeven.

De sonate van Brahms hoorende kwam mij een beeld van jaren geleden weer in de gedachte.

Ik bevond mij op een groot landgoed ver van de bewoonde wereld op een stillen zomeravond. Dezelfde violist speelde toen ook Brahms. Ik zat bij het open raam te luisteren naar de heerlijke tonen, die hij aan zijn prachtig instrument ontlokte. Buiten tooverde het mat bleeke maanlicht grillige schaduwen op de korenvelden. Tusschen de boomen door waren de flinkerende lichtjes van het dorp zichtbaar en soms vloog een fladderende vleermuis geruischloos voorbij, zich scherp afteekende tegen de avondlucht. Geen blaadje roerde zich, alles zweeg stil als om hem te hooren, die in den heerlijken zomeravond zijn kunst aan ons openbaarde.

C.

VEREENIGINGSLEVEN.

Cursus Dirk Coster.

In deze 6e avond besloot Coster zijn beschouwing over Van Schendel. Eerst gaf hij een overzicht over het leven van Tamalone („De Zwerver Verliefd”), hoe hij na de avontuurlijke jeugd opgroeit tot een zwerver, een schurk, die zich een masker van vriendelijkheid en eenzaamheid heeft omgehangen. Hij heeft een wapenstilstand met het leven gesloten. Maar het Leven is in wezen strijd, en daarom is die wapenstilstand een onmogelijkheid, een waan. Hoewel hij dus eigenlijk geheel in zijn droomen leeft, verlangt diep in hem iets naar de werkelijkheid van het leven. Dit wordt hem geopenbaard door zijn liefde tot een vrouw, Mevena Lugina.

Coster wijst nu op de lijn die door de werken van Van Schendel loopt, en die vooral duidelijk wordt als men de novelle: „de Schoone Jacht” als schakel tusschen Drogen en De Zwerver Verliefd ziet. Dit is het verhaal van een ridder, die in zijn liefde tot zijn vrouw geen bevrediging kan vinden. Pas nadat hij op één moment de ware liefde gevoeld heeft, door de kus van een vrouw, die hem in een visioen verschijnt, is hij in staat die verheven, opofferende liefde ook aan zijn medemenschen te geven. Van Schendel heeft hier, volgens Coster, met de intuïtie der jeugd, een groote waarheid gevoeld, n.l. dat de voorbereiding tot de algemeene menschenliefde is de vergeestelijkte, opofferende liefde van man tot vrouw. Bij de meeste menschen komt de liefde nooit boven zinnelijkheid en zelfzucht uit. Vele negentiende-eeuwers, o.a. Schopenhauer en Shaw, hebben ook slechts die zelfzuchtige liefde gezien en daardoor verblind, de liefde als een deceptie gevoeld en verworpen. Zij wisten niet, dat er een hogere liefde bestaat, waarin de mensch niet zoekt zichzelf te behouden, maar juist zichzelf op te offeren, te verliezen. De Grootsten uit alle tijden hebben ook altijd zichzelf geofferd aan anderen; hun hoogste drang was, te lijden voor het heil der menschheid.

Na deze uitweiding keerde Coster terug tot Tamalone. Hij vertelde in 't kort de geschiedenis en las enkele stukken voor. Tamalone weet, dat zijn alles-omvattende en grenzelooze liefde tot Mevena hopeloos is. Toch doet hij alles voor haar.

Zij zelf lijdt ook onder een onbeantwoorde liefde. Eindelijk sterft Mevena en dan weet Tamalone, dat hij nu de werkelijkheid doorleefd heeft, en glimlacht niet meer over het leven. Inplaats van zijn droomen, is hij nu geheel van het Leven zelf vervuld; ook voor hem was de liefde tot een vrouw de inleiding tot de algemeene menschenliefde.

In „De Zwerver Verdwaald” laat Van Schendel zien hoe Tamalone gaat voelen, dat hij voor de menschen moet lijden. Hij zoekt de menschen maar kent de weg nog niet.

Coster was hierbij genaderd tot het laatste boek van Van Schendel; hij hoopte dat deze schrijver zich nog verder ontwikkelen en tot nog andere waarheden komen zal.

R. K. Studentenvereniging „Sanctus Virgilius”.

In de op 16 Maart jl. gehouden vergadering sprak de Zeereerw. heer J. Waterreus, oud-missionaris in Engelsch-Indië, over „Theosophie”.

Spr. die eenigen tijd geleden dit onderwerp meer in het algemeen had behandeld, wilde thans eenige punten meer bijzonder in 't licht stellen. Mad. Blavatsky, de stichteres der Theosophie, wilde haar leer putten uit het oude Boeddhisme, dat echter in heel Engelsch-Indië niet meer vinden is in zijn ouden vorm.

De Theosophie neemt als haar beginsel aan het Pantheïsme. Geen theosoof zal echter dit woord gebruiken. De mensch is ontsprongen aan de Godheid en blijft daarvan deel uitmaken, tot hij er weer geheel in wordt opgenomen. Dit is al zeer oud en van Brahmanistischen oorsprong n.l. de legende van het Gouden Wereld. De ontwikkelingsgang wordt als volgt voorgesteld: In het lange verleden zijn van het Al deelen losgeraakt, die verschillende stadia doorliepen, eerst een gasvormig, later een meer substantieel, toen dat van het planten- en dierenrijk, totdat het tenslotte mensch werd. Alle menschen hebben dus reeds een geweldig verleden achter zich.

Na het mensch-zijn komt een stadium van vergeestelijking, totdat alles weer in de Godheid zich oplost. Deze periode heet een Maharantara, op welke volgt een Pralaya, een tijd van rust, waarin niets bestaat. Het heele proces herhaalt zich dan weer.

Na den dood worden we beloond voor goede daden in een plaats. Dewadzan genaamd. Onze minder goede daden wreken zich in een volgende incarnatie, doordat ze ons hinderen in den weg naar de volmaaktheid, volgens de wet van het Karma. Volgens de leer van Mad. Blavatsky is er geen vergiffenis der zonden mogelijk. Zij beroemt er zich op 20 jaar daartegen gestreden te hebben, hetgeen zij de meest verderfelijke dwaling noemt.

Om volmaakt te zijn, moet men alles volmaakt begrijpen. In het oude Brahmanisme komt dit ook al voor. Boeddha zegt, dat veel kennis niet brengt tot geluk, maar alleen den mensch duidelijk maakt, hoeveel hij te lijden heeft. Daarom moet de mensch trachten het aantal zijner incarnaties in te krimpen, door zich meer en meer van het stoffelijke los te maken en des te spoediger in Nirwana te worden opgenomen. De Theosophie volgt Boeddha hierin geheel.

Hij, die ernaar streeft een goed theosoof te worden, kan daarin geholpen worden door anderen. Dit zijn reeds gestorvenen, die al in het Nirwana hadden kunnen worden opgenomen, maar zooveel zelfopoffering hadden de nog levenden te willen helpen. Het zijn de meesters, Arhat's of Mahatma's (= groote ziel). Mad. Blavatsky schrijft vele wonderdadige dingen, die zij deed, toe aan de Mahatma's. Deze z.g. wonderen bleken bedrog te zijn, dat zij met behulp van inlanders pleegde. Bekend zijn de geheimzinnige brieven, die in Adyar en Simla verspreid werden. Op 't oogenblik zijn er dan ook nog maar weinig theosofen, die daarin gelooven. Men heeft er dit op gevonden, dat de meesters te vinden zouden zijn in de ontoegankelijke dalen van Thibet. De ontdekkingsreizigers hebben tot nu toe evenwel niets daarvan kunnen ontdekken.

De Theosophie is op het oogenblik verdeeld in twee takken, de Oostersche en de Westersche. De eerste zoekt het in natuurvorsching en in steeds meer kennis vergaderen, hetgeen haar door de Westersche school wordt verweten, welks hoofdkwartier te Point Loma (Californië) is. Deze school wil volmaking van den mensch in meer aesthetische richting.

Met een korte uitweiding over de mystiek van de Theosophie en van het Christendom sloot spr. zijne interessante lezing.

(Zie verder Derde Blad).

ADVERTENTIEN.

DICTATEN ter overname gevraagd.

Natuurkunde (Prof. Siertsema) 1e en 2e studiejaar.

Bouwkunde (onderdeelen van gebouwen) 1e en 2e studiejaar.

Waterbouwkunde 2e studiejaar.

Kennis van bouwstoffen 2e studiejaar.

Alsmede Autographiën **BOUWKUNDE** (onderdeelen van gebouwen) en **WATERBOUWKUNDE**.

Aanbiedingen worden ingewacht onder No. 242 aan het Bureau van dit Blad.

Net gedragen Heerenkleeding

wordt tegen hooge prijzen ingekocht door F. M. UPHUS, Van der Werffstraat 32B, ROTTERDAM. Telefoon Interc. 8736.

Dagelijks aan huis te ontbieden.

Mr. J. O. DE KAT,

Advocaat en Procureur te Rotterdam, Boompjes 10A,
repeteert Administratief Recht.

Te DELFT: VROUWJUTTENLAND 14A.

De hoogste waarde ontvangt U

voor GEDRAGEN KLEEDING, enz. bij
JAC. TH. ZONDERLAND, Hoefkade 729, Den Haag.

Dagelijks aan huis te ontbieden.

TE KOOP GEVRAAGD

Oude Platina Kroezen

en ander PLATINA-AFVAL à f 5,— per gram
bij elke hoeveelheid en directe betaling.

Adres: L. SIMONS,

WESTEINDE 301a. 's-GRAVENHAGE.

Telefoon Haag 170.

Mr. L. DE ROOY, Advocaat te 's Gravenhage,
Spuistraat 1, Telefoon H 2070, REPETEERT

Staats- en Administratief Recht.

DERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 24 MAART 1916. No. 24.

Lezing „Leeghwater”.

Woensdagavond 22 Maart hield de Heer N. C. H. Verdam, w.i. een lezing voor het gezelschap over: de Ejecteur Westinghouse-Leblanc voor condensors.

De belangstelling van de zijde der studenten was helaas niet buitengewoon groot hetgeen zeker voornamelijk toegeschreven moet worden aan geheele onbekendheid van velen met het behandelde onderwerp.

Aan de bestuurstafel merkten we naast Professor Dijxhoorn, de Eere-Voorzitter van het gezelschap, ook Prof. De Haas, Prof. Franco en de Heer Koning op. Prof. Franco, die deze avond voor de laatste maal als Hoogleraar aan de Technische Hoogeschool deze vergadering meemaakte, werd door de Voorzitter in zijn openingswoord, in verband hiermee, toegesproken.

De Heer Verdam begon hierna zijn lezing met de behandeling van de roteerende luchtpompsysteem W. L. die als de voorlooper van den later uitgevonden ejecteur beschouwd kan worden. Deze roteerende luchtpomp is vrijwel ongewijzigd toegepast voor condensors. Ze blijken een zéér hoog vacuum te kunnen onderhouden en hebben hierbij de eigenaardigheid, in tegenstelling met gewone zuigerluchtpompen dat het rendement toeneemt met de graad van luchtledigheid.

Deze pomp in details te bespreken zou ons hier te ver voeren.

Hierna behandelde spreker de opstelling van verschillende pomp-agregaten, waarbij voor drijfkracht een direct gekoppelde stoom-turbine of een electro-motor gebruikt wordt.

Vóór nu te komen tot beschouwingen over de ejecteur, behandelde de heer Verdam als inleiding eenige door andere firma's gepatenteerde en in den handel gebrachte straal-apparaten; waaronder het toestel van Körting dat wel geschikt is voor stoom alleen en voor een mengsel van stoom en lucht; maar onbruikbaar is voor enkel-lucht afzuiging en het apparaat van Brown Boveri, hetgeen wel geschikt is om lucht te verwijderen.

Beide werken met een waterstraal. Later werden deze water-ejecteurs gecombineerd gebruikt met stoom-ejecteurs en hieruit ontstond de ejecteur Westinghouse Leblanc.

Dit laatste toestel werd door spreker uitvoerig besproken waarbij vooral de wijze waarop men gekomen is tot het gebruiken van een luchtkoker om de stoomstraal in de „diffuseur” zeer interessant was om te vernemen.

Tot slot van den avond behandelde spreker de toepassing die van den ejecteur gemaakt wordt in het koelapparaat van de firma, en eindigde zijn zéér interessante voordracht met den wensch uit te spreken weldra in de gelegenheid te zullen zijn nog eens voor 't gezelschap te komen spreken over toepassingen van den ejecteur op geheel ander gebied.

Na afloop van den voordracht vroeg prof. Franco even het woord, dankte den voorzitter der vereeniging voor de hem toegesproken woorden en wenschte hierna „Leeghwater” een lang succes-vol bestaan toe.

VRAGENBUS.

VRAAG 2.

Aan Oom Piet.

Geachte Heer.

Kunt U mij zeggen, of het waar is, dat de steller van de vraag in S.-W. n°. 23 student is?

M.

Oom Piet meent U te mogen bekennen dat F. G. sinds eenigen tijd studeert, maar verder.....?

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Afdeeling der Bouwkunde.

De Voorzitter van de Afdeeling der Bouwkunde aan de Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het **Ingenieurs-Examen voor Bouwkundig Ingenieur**, dat zal worden afgenomen vóór de

zomervacantie 1916, zich daarvoor schriftelijk hebben aan te melden vóór 25 April 1916, bij den Secretaris der Afdeeling, Prof. T. K. L. Sluyterman te Delft, p/a Hoofdgebouw der Technische Hoogeschool.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel J. Waltman Jr., te Delft.

MEDEDEELINGEN.

Technologisch Gezelschap.

Het bestuur van het Technologisch Gezelschap heeft zich als volgt samengesteld:

J. H. W. Rost van Tonningen, President.

H. W. Mauser Jr., Secretaris.

E. Bunschoten, Penningmeester.

H. A. J. Hietink, Afgev. C. C., vice-pres.

Mejuffr. A. Brons, 2e secr.esse, 2e penningm.esse.

Civiel- en Bouwkundig Studenten-Gezelschap „Practische Studie”.

De 2e lezing met lichtbeelden, te houden door den heer P. W. Scharroo, kapitein der Genie, leeraar aan de Koninkl. Militaire Academie, zal plaats hebben op Woensdag 29 Maart 1916, in zaal 32 van het hoofdgebouw der T. H. (Afd. Scheikunde). Aanvang 8 uur.

Onderwerp: „de taak der technische troepen te velde in den modernen oorlog” (militaire bruggen, vernielingen, mineeren, sappeeren, veldversterkingen, militaire telegraphie, enz.).

EXCURSIE voor alle leden naar N.-Brabant en Limburg.

Vertrek Zondagavond 16 April of Maandagmorgen 17 April.

Terugkomst Woensdagavond 19 April.

VOORLOOPIG PROGRAMMA.

Zondag 16 April (facultatief).

Vertrek des avonds naar Eindhoven.
Overnachten te Eindhoven.

Maandag 17 April.

Vertrek van Eindhoven naar Valkenswaard. Bezoek aan de bevoeiingswerken der Nederlandsche Heidemaatschappij. Terug van Valkenswaard naar Eindhoven.

(Tot hiertoe is de deelname facultatief. Zij die eerst Maandag 17 April des morgens wenschen te vertrekken worden aan de koffie opgewacht.)

Koffiedrinken te Eindhoven. Bezichtiging station Eindhoven. Bezoek per extra trein aan de lijn Eindhoven—Weert (bruggen, stations enz.). Deze trein brengt de deelnemers tot Roermond. Middag-eten te Roermond.

De civiele leden vertrekken van Roermond naar Maastricht.
Overnachten te Maastricht.

De bouwkundige leden bezichtigen vóór het middag-eten de Munsterkerk (Romaansche baksteenbouw).
Overnachten te Roermond.

Dinsdag 18 April.

De civiele leden vertrekken van Maastricht over Heerlen naar station Nuth. Van hier per werktrein der Nederlandsche Staatsmijnen naar de mijn Emma. Bezichtiging van de bovengrondsche werken. Koffiedrinken wordt den deelnemers aldaar aangeboden.

Vertrek des middags per werktrein, vervolgens gewone trein over Nuth en Sittard naar Roermond.

Middag-eten te Roermond.
Overnachten te Roermond.

De bouwkundige leden bezichtigen o.a. de St. Christoffelkerk en de ateliers Cuypers & Co.

Vertrek van Roermond naar Maastricht.

Koffiedrinken te Maastricht
Bezoek o.a. aan de St. Servaaskerk en de O.L.Vr.-kerk.
Vertrek van Maastricht naar Valkenburg. Middageten te Valkenburg.

Bezoek aan de Catacomben.
Vertrek van Valkenburg naar Roermond.

Overnachten te Roermond.

Woensdag 19 April.

Alle deelnemers vertrekken van Roermond naar Susteren. Hier wordt een bezoek gebracht aan de in aanbouw zijnde tunnel. Eventueel kunnen de bouwkundige leden de kerk te Susteren bezichtigen.

Vertrek van Susteren naar Maastricht.

Bezichtiging van het groote nieuwe station met bijbehorende werken, zooals een in aanbouw zijnde voetbrug.

Koffiedrinken te Maastricht.

Vertrek van Maastricht naar Venlo.

Van Venlo per extra motortram naar Tegelen.

Bezoek aan de steenfabriek van Canoy—Herfkens.

Terug per extra tram naar Venlo.

Middag-eten te Venlo. Vertrek van Venlo naar Delft.

Het gebeurt bij excursies dikwijls dat deze niet zoo waardevol mogelijk zijn, doordat men vooraf niet genoeg is ingelicht. Om hieraan tegemoet te komen is een speciaal nummer van het „Technisch Studenten-Tijdschrift” in bewerking, dat een uitgebreid overzicht, toegelicht door photo's, plattegronden enz. zal bevatten van alles wat op de excursie bezichtigd zal worden. In dit nummer wordt de volledige definitieve regeling tevens opgenomen.

Den deelnemers zal dit nummer tijdig worden toegezonden, zoodat men zich vooraf op de hoogte kan stellen.

Bovendien wordt door Prof. Van Iterson, lid van de Directie der Staatsmijnen en door den heer G. W. van Heukelom, hoofd-ingenieur der Staatsspoorwegen, in Delft een inleiding met lichtbeelden gehouden.

Deze beide voordrachten worden nog nader aangekondigd.

De deelnemingskosten bedragen f 35,—. Vermoedelijk kan hiervan later nog ongeveer f 5,— worden gerestitueerd. Hieruit wordt alles bekostigd, behalve particuliere bestellingen. Zij die pas Maandag 17 April vertrekken betalen f 33,—.

Inteekelijst in de keuken van het Hoofdgebouw der T.H. van Vrijdag 24 Maart tot Donderdag 30 Maart, 5 uur des n.m.

Het bedrag der onkosten moet gestort zijn bij den bediende Bloklander vóór Maandag 3 April. Zij die wel hebben ingeteekend doch op 3 April niet hebben gestort worden van de deelnemerslijst afgevoerd.

Mochten er deelnemers zijn, die niet aan de gemeenschappelijke maaltijden of logies wenschen deel te nemen, dan moeten deze hiervan *schriftelijk* aan ondergeteekende kennis geven vóór Zaterdag 31 Maart.

Noordeinde 45.

M. ELION, Secretaris.

CORRESPONDENTIE.

A. St., Hugostraat 40. Uw inzending kan om 2 redenen niet geplaatst worden. 1°. De redactie neemt niets op van een onbekende! 2°. . . . .

AGENDA.

DEN HAAG.

- 25 Maart. Theater Verkade. 8¹/₄ u. Amoureuse.
 25 Maart. Kon. Schouwburg. 8 u. Fransche Opera. Princesse d'Auberge.
 25 Maart. Princesse Schouwburg. 8 u. De Sabijnsche Maagdenroof.
 25 Maart. Geb. v. Kunsten en Wetenschappen. 8 u. Mengelberg-Concert. Serie XX A. No. 9. Dirigent en solist: Max Reger. Mozart-Variaties en Hiller-Variaties van Max Reger. Pianoconcert van Bach.
 25 Maart. Diligentia. 8 u. Prulletje.
 25 Maart. Scala. 8 u. Janus Recht door Zee.
 26 Maart. Theater Verkade. 2¹/₄ u. en 8¹/₄ u. Mrs. O.
 26 Maart. Kon. Schouwburg. 8 u. Paillasse. La Fille du Regiment.
 26 Maart. Geb. v. Kunsten en Wetenschappen. 8 u. De Afschuwelijke Frante.
 26 Maart. Princesse Schouwburg. 2 u. en 8 u. Fientje Beulemans.

ROTTERDAM.

- 25 Maart. Nutsaal. 8 u. Pianoavond Ary Belinfante. Brahms, Chopin, Schumann, Beethoven.
 25 Maart. Schouwburg. 8 u. Het Tooneel. Fientje Beulemans.
 25 Maart. Tivoli. 8 u. Die Haghespelers Zijn eenige Vrouw.
 26 Maart. Tivoli. 2 u. 36e Tivoli-Matinée. Het Tooneel. De Duivel in de Vrouw.
 26 Maart. Tivoli. 8 u. Tooneelver. Heijermans. De Generale Repetitie.

ADVERTENTIEN.

Huur-Pianino's

van af f 4,- per maand;
door huur in eigendom
f 6,- per maand.

Huur-Orgels

van af f 3,- per maand;
door huur in eigendom
f 5,- per maand.

PRIJSCOURANT GRATIS VERKRIJGBAAR
HEES & Co., Peperstraat 8-10.

OUDE DELFT 120 - DELFT.

Uitzending van Diners.

Levering van Schotels.

Dagelijks verkrijgbaar de bekende NASSI GORENG.

Aanbevelend,

Oude Delft 120 :-: Chr. F. RÜTER.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**